

РЕШЕНИЕ

№ 2991

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7873** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 и сл. от ЗИНЗС, вр. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба, предявена от К. К. А. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба.

Ищецът твърди, че на 9.7.2018 г., поради нехайно и безотговорно бездействие на длъжностни лица в ЗО „К.“, той не е бил допуснат на погребението на майка си, независимо от представянето на смъртен акт № 0003/7.7.2018 г. Твърди, че е било налице умишлено и целенасочено забавяне по реда на чл. 447, ал. 2 НПК, като на няколко пъти е бил лъган, че са били предприети всички необходими мерки за временно прекъсване на наложеното му наказание, но всичко е било една лъжлива стъпка с цел да урони човешкото му достойнство, което е доказано с постановление № 5334/10 от 9.7.2018 г. по пр.пр. № 5334/10 г. на СГП. Ищецът твърди, че в резултат са претърпени физически, психически и морални вреди.

Ответникът - Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ счита искът за неоснователен. Излага съображения, че липсват кумулативно предвидените в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на държавата, както и че не са налице елементите на фактическия състав – незаконосъобразен акт, действие или бездействие, вреда, както и причинна връзка

между тях. Твърди, че не са представени доказателства за претърпени вреди, които да са пряк резултат само и единствено от претендираните незаконосъобразни актове действие или бездействие на ответника. Разпоредена е проверка, която още не е приключила, поради което моли да му се даде възможност да представи доказателства. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита исковете за неоснователни.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, приема следното.

Майката на ищеца е починала на 7.7.2018 г., в 6.00 ч., видно от представения препис извлечение от акт за смърт на Бона Д. С. № 3/7.7.2018 г.

Ищецът е подал на 8.7.2018 г. молба за прекъсване изпълнението на наказанието с оглед на това, че неговата майка е починала и е искал да присъства на погребението ѝ, което е следвало да се състои на 8.7.2018 г., от 14.00 ч. Молбата е изпратена по факс в 10.44 ч., видно от отбелязването в нея, на СГП.

Молбата е постъпила в СГП на 8.7.2018 г., неделя, видно от отбелязването върху нея. На тази дата не е налице произнасяне от СГП.

От страна на СГП е изискана от началника на Затвора С. актуална справка относно правното положение на ищеца и становище по основателността на молбата.

С друго писмо № 4601/9.7.2018 г. на ВПД началник на Затвора [населено място] е „върната“ молбата на ищеца до СГП за произнасяне по компетентност на основание чл. 447, т. 2 НПК.

С прокурорско постановление от 9.7.2018 г. е отхвърлена молбата на ищеца за прекъсване изпълнението на наказанието поради това, че датата и часът на погребението са отминали.

От прокурорското постановление се установява, че ищецът е подал втора молба, постъпила на 9.7.2018 г. /непредставена по делото/, с която се уведомява, че погребението е отложено за 9.7.2018 г., 14.00 ч.

Предвид така установеното съдът намира, че искът е неоснователен. Не се установява такова действие или бездействие от страна на затворническата администрация, именно поради което да се приеме, че ищецът е бил лишен от възможност да присъства на погребението на майка си. Както се установява по-горе, молбата на ищеца е подадена на първоначално определената датата на погребението – 8.7.2018 г. Тя е била препратена и е постъпила в СГП на същата дата, в 10.44 ч.

Подадена е и нова молба, от. 9.7.2018г., за която не се установява в какъв точно час.

На същата дата, 9.7.2018 г. от страна на СГП са предприети действия по разглеждане на двете молби – изискана е справка за правното положение на ищеца, а впоследствие СГП се е произнесла. В случая се установява, че от страна на затворническата администрация са предприети своевременни действия по представяне на исканата информация. Отделен е въпросът доколко тази информация има отношение за изследване предпоставките за постановяване на акт за прекъсване на изтърпяване на наказанието. СГП, видно от постановеното, се е произнесла след повторно определените дата и час на провеждане на погребението,

Ето защо настоящият състав намира, че не се установява наличие на незаконосъобразно действие или бездействие от страна на служители на ответника, именно поради което да се приеме, че ищецът е бил лишен от възможност да присъства на погребението на майка си. Молбите на ищеца, подадени до

затворническата администрация, са били приемани от ответника и своевременно препращани на СГП по компетентност. Не се установява такъв акт, действие или бездействие, именно който да стои в причинна връзка с късното произнасяне по молбата от страна на СГП и съответно – невъзможността на ищеца да присъства на погребението на майка си.

Следва да се отбележи и че самият ищец е подавал молбите си на дати и в час /така първата молба/, за които се е изисквало определено време за препращането им и съответно – произнасяне от СГП; следва да се отбележи и това, че първата дата е била в неделя; след произнасяне от СГП се е изисквало отново технологично време за организиране пътуването на ищеца от ЗО "К." до [населено място], където се установява, че е извършено погребението. Т.е., дори и да бе налице незабавно произнасяне на СГП по двете молби, преди датата на погребението, то не може да се направи извод доколко ищецът би могъл да присъства на него, като се организира неговото пътуване.

По разноските. Предвид изхода на спора и на основание чл. 286, ал. 2 ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на К. К. А., ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба – 25.8.2022 г. до окончателното плащане на главницата.

ОСЪЖДА К. К. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Министерството на правосъдието сумата от 80 лв. разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред 3-членен състав на АССГ в 14 дневен срок от получаване на препис от него, съгласно чл.211, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: